

[Formanden.]

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov om leje.

(Første behandling findes i tidenden sp. 2704; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 229).

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes tekst og paragraffer, de stillede ændringsforslag samt spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ordføreren (Ingvard Dahl): Som det fremgår af udvalgets betænkning, har der været afholdt 2 udvalgs møder, og man har haft samråd med den højtærede indenrigs- og boligminister. Under dette samråd med ministeren blev der fremsat ønske om nogle mindre ændringer udover dem, der var opnået enighed om. Ministeren erklærede, at årsagen til lovforslagenes forlængelse var, at hverken ministeriet eller ministeren selv var færdig med deres overvejelser, og såfremt der blev givet adgang til at stille ændringsforslag, kunne grænsen vanskeligt fastsættes.

Udvalget tog disse udtalelser til efterretning, og jeg kan herefter på udvalgets vegne anbefale forlængelsen af de to foreliggende lovforslag med de ændringer, som er angivet i betænkningen.

Alvilda Larsen: Under første behandling af disse lovforslag rejste jeg spørgsmål om nogle punkter i denne lovgivning, hvor jeg fandt det meget påkrævet at der skete ændringer med det samme. Et af de forhold, jeg særlig omtalte, var de ombygninger og moderniseringer af gamle ejendomme, der finder sted i stor stil, og som har store lejerforhøjelser til følge. Jeg henviste ved den lejlighed til en ombygning, der netop fandt sted på Vesterbro. I adskillige tilfælde har disse ombygninger og moderniseringer været en katastrofe for de gamle lejere, der i mange tilfælde har været ude af stand til på nogen måde at klare den nye leje. Hvis de kunne flytte hen i en anden lejlighed med en leje, der passede til deres økono-

miske evner, var sagen måske løst, men det kan de ikke i dag; det forhindrer bolig-manglen.

Disse moderniseringer er blevet et meget stort problem for mange lejere i dag. I de allersidste dage har vi i dagspressen læst om opsigelse af 75 husstande med ialt 300 personer i en ejendom på Ny Carlsbergvej. Disse opsigelser har vakt stor uro blandt beboerne, og det er også opsigelserne derude bl. a., der har foranlediget dagspressen til at beskæftige sig med dette spørgsmål.

Jeg har set, at „Social-Demokraten“ i København forlanger, at magistraten skal foretage sig noget aldeles omgående, men sagen er jo den, at der ikke findes lovhemmel for indskriden mod den fremgangsmåde, der anvendes. Jeg har også bemærket, at dagbladet „Politiken“ kræver, at der træffes forholdsregler omgående, og allersidst har jeg set formanden for Danmarks Lejerforbund, den højtærede boligministers partifælle, rette en indtrængende henstilling til boligministeren om omgående at træffe forholdsregler mod det, der sker. I denne henvendelse, der står omtalt i „Social-Demokraten“ for i dag, peges der på, at der i øjeblikket er 30 sager løbende om sådanne moderniseringer, og at der er tale om, at 6 000 lejere trues af opsigelse. Vi har ligeledes her i det høje ting gennem adskillige måneder fået henvendelser fra mange lejerforeninger, som på deres delegeretmøder har drøftet dette spørgsmål, og som peger på de alvorlige følger af den fremgangsmåde, der er tilladt husejerne i dag.

Jeg vil derfor gerne spørge det ærede udvalgs formand, om man i udvalget har drøftet denne sag. Har man diskuteret disse moderniseringer og opsigelser, og hvad har man bestemt sig til at gøre ved sagen? Jeg mener, at den forlængelse, der her er foreslået af loven til januar 1955, giver husejerne en meget, meget stor frist til at fortsætte med den trafik, der benyttes i dag, og jeg finder det meget nødvendigt, at vi allerede på nuværende tidspunkt, uanset lovens revision iøvrigt, drøfter, hvordan og på hvilken måde vi skal få en bestemmelse ind i loven, som beskytter lejerne. Jeg vil gerne bede udvalgets ærede formand om at redegøre for, hvilken stilling man har taget til dette problem i udvalget.